

at tvinge nogen, jeg er kun ikke enig med den ærede Tingmand i, at en saadan Trang vil komme, i hvert Fald saa længe man har en saadan offentlig Mening, som man har, og saa længe den gaar i den Retning, den gaar, og kommer der andre Tider, naa, ja, saa frygter jeg ganske vist for, at Kirken vil komme til at gaa sværere Storme i Møde end Sigbrændingen. Jeg antager, at skulde der komme saadanne Tvangstider, faar Kirken nok andet at tænke paa end Sigbrænding. Det skal være mine Bemærkninger derom. Jeg stemmer altsaa for d'Herrers Forslag, som jeg finder er meget beskedent. Det er jo virkelig meget beskedent, at man vil vende tilbage til Folketingets Forslag, som man før var saa utilfreds med.

Ethyr: Jeg vil først takke min ærede Kollega for 11te Kres for hans Tilslutning til vort Forslag, som jo er i god Overensstemmelse med den Stilling, jeg tror at vide, han indtager til kirkelige Spørgsmaal. Men jeg føler mig dog derefter forpligtet til at oplyse med Hensyn til min Forgænger i Embedet, Biskop Monrad, at den ærede Talers sidste Udtalelser forbaujede mig lidt, idet jeg mente at vide fra Optegnelser, jeg havde fra Biskop Monrads egen Haand, at han havde udtalt sig mod Vedtagelsen af et saadant Forslag som det foreliggende. Nu glæder det mig, at det ærede Medlem har dokumenteret, hvorfra han har det, men jeg ser mig i Stand til, idet jeg har ladet Biskop Monrads egenhændige Skrivelse hente fra mit Arkiv, at dokumentere, at Biskop Monrad over for Ministeriet i en officiel Erklæring har udtalt sig imod, at et saadant Forslag som det om fakultativ Sigbrænding, der var fremsat af Sundhedskollegiet, skulde gaa igennem, og i god Overensstemmelse dermed staar jo den Stilling, han som bekendt indtog som Medlem af Folketinget.

Frijs: Jeg skal indskrænke mig til ligesom den højtærede Justitsminister at sige, at Motiverne, der have dikteret Paragraffen, saaledes som den findes i Lovforslaget nu, netop have været de af Justitsministeren fremhævede, nemlig Hensynet til Folketirkens geistlige Hensynet til, at det ikke skulde være saaledes, at man kunde faa en Geistlig til at gaa ind paa det, naar en anden nægtede det. Jeg finder, at det er den rigtigste og bedste Maade at se den Sag paa, jeg finder, at det er den, der tager det største Hensyn til Folketirkens geistlige. Jeg skal imidlertid, da min ærede Medforslagsstiller fra den anden Side har anbefalet sine Meningsfæller at stemme for det andet Forslag,

der er kommet fra de Herrer i Dag, heller ikke holde mig til Paragraffen, saaledes som den er, men opfordre mine øvrige Medforslagsstillere til ikke at fastholde den, og altsaa stemme for den af de Herrer stillede Ændring, idet jeg maa sige, at det er min Opfattelse af Sagen, at vi tage det størst mulige Hensyn til Folketirkens geistlige, og hvis vort Ændringsforslag var blevet vedtaget, saa var det efter mine Begreber den allerbedste Maade for Folketirkens geistlige at faa Sagen ordnet paa.

Bjerre: Jeg skal udtale mig meget kort, da der ikke behøves noget videre Forsvar for mit Standpunkt. Jeg har jagt, at hvis jeg havde ment, at Sagen ikke skulde i Udvalg, havde jeg ikke rørt ved § 5, idet jeg paa Forhaand vilde have opgivet det som haabløst at finde en bedre Affattelse. At Ministeren senere har foreslaaet en anden Affattelse, kommer for saa vidt ikke mig ved, som jeg hele Tiden har været imod den. Jeg kan ikke regne det for ingen Ting, at han foruden den Magt, han i Forvejen har paa det administrative Omraade, tillige fik denne Magt, idet jeg anser denne Sag for en meget betydelig Sag. Det er min Mening, at den nuværende Affattelse særlig præjudicerer Kirkens Stilling, men da Forslaget jo nu er taget tilbage, er der jo noget Haab om, at vort kan blive vedtaget.

Formanden: Der er ikke taget noget Forslag tilbage.

Caspersen: Jeg har ikke hørt en eneste Grund, hvorfor det høje Ting skulde forlade den Affattelse af Paragraffen, som blev vedtagen ved sidste Behandling. Jeg tillader mig derfor at foreslaa, at vi stemme for Lovforslagets § 5, som den foreligger, altsaa med den lille Ændring, der er stillet.

Ovesen: Efter hele den lange Forhandling, der er ført om det i mine Dine ubetydelige Forslag, skal jeg tillade mig at sige, at jeg ser mig ikke i Stand til at stemme for, at man gaar tilbage til det, der er foreslaaet af flere ærede Medlemmer, nemlig tilbage til § 5, som den oprindeligt var affattet af Folketinget. Sagen er nemlig den, at jeg har faaet et aldeles bestemt Indtryk af, at Meningen dermed er, at man egentlig ikke ser saa meget paa at ville fremme Friheden for Folketirkens Embedsmænd ved denne Affattelse af Paragraffen. Thi var det Meningen, saa er jeg fuldt med; var det Meningen, at man vilde vedtage i Lovforslaget, at det skal være